

Bevezető

Az „Aktualitások a prosztatatarák diagnosztikájában és kezelésében” számhoz

A prosztatatarák a férfiak egyik leggyakoribb rosszindulatú daganatos betegsége, és vezető szerepet játszik a férfiak rákhalalozásában. Hazánkban évente kb. 4600 új megbetegedést regisztrálnak, és 1200 férfi hal meg prosztatatarák következtében.

A Magyar Onkológia jelen tematikus számának ötlete a 2018. szeptember 28–29-én, Székesfehérváron tartott Multidiszciplináris Akadémiát követően született meg a folyóirat főszerkesztőjének javaslatára.

Ebben a számban összefoglaljuk a prosztatatarák diagnosztikájának módszereit, a molekuláris és patológiai szövettan újdonságait, illetve sebészi és gyógyszeres kezelési lehetőségeit.

A prosztatatarák felismerése, kivizsgálása és kezelése multidiszciplináris onkológiai feladat. A cél olyan onkológiai stratégia kialakítása, mely biztosítja a beteg együttműködését, gyógyulását vagy állapotának javulását a lehető legkevesebb gyógyszer mellékhatás mellett. Ennek feltétele a szövettani interpretáció, a patológiai és klinikai prognosztikai faktorok ismerete, az ezeken alapuló nemzetközi osztályozások és a korszerű képalkotó technológiák alkalmazása, a legújabb ismereteket felhasználó sebészi, sugárterápiás és gyógyszeres kezelés.

A prosztatatarák korai felismerése esetén a sebészi és sugárterápiás beavatkozásoknak köszönhetően teljes gyógyulás érhető el. Ennek feltétele a prosztatatarák-tudatosság növelése és a korai felismerés széles körben való elterjedése.

A kuratív kezelés nem kizárólag az egyén, annak családja, hanem az egészségügyi finanszírozó számára is hasznos, tekintettel arra, hogy a korai stádiumú daganat kezelési költsége sokkal kedvezőbb, mint az előrehaladott és nem gyógyítható prosztata-daganatok esetében.

Az áttétes prosztatatarák a mai lehetőségekkel az esetek döntő többségében nem gyógyítható meg, de krónikus betegséggé tehető. Ez éveken át tartó gondos betegkövetést, kezelést, pszichés vezetést és életmódbeli tanácsadást jelent, melynek alapját az orvos-beteg közti bizalom, az orvos-orvos és egyéb egészségügyi szakdolgozók közötti konstruktív kommunikáció adja. A betegutak meghatározásával elkerülhetővé válnak a beteget és a társadalmat megterhelő felesleges és költséges vizsgálatok, kezeléseik.

Az új ismeretek beépülnek a nemzetközi és hazai szakmai protokollokba, melyek segítik az esélyegyenlőséget, a megbízhatóságot, az egységes szemlélet kialakítását, lehetővé teszik a kutatók számára az összehasonlítást, illetve a finanszírozó számára a kiszámíthatóságot, a helyes stratégia kialakítását.

Dr. Gécz Lajos

Országos Onkológiai Intézet,
Urogenitális Tumorok és Klinikai Farmakológiai Osztály

Prof. Dr. Nyirády Péter

Semmelweis Egyetem,
Urológiai Klinika, Uroonkológiai Centrum